न्वार्हस्पत्ये चराववनयति सर्वत ठ्वास्मिन्नेतद्नायं द्धाति तस्मार् द्शो-द्शि व्व राज्ञेण्नाचमभिद्धियते ॥ ६॥ अय यदार्हस्पत्येन चरुणा प्रचरति । यदेवैन-मूधी दिशा समारोक्यति यदतून्यतस्तोमान्यच्छन्दा ।सि तस्मादेवैनमेतेन निष्क्री-णाति ॥७॥ स य रूष ऋग्नियोऽष्टाकपालः पुरोडाशो भवति । तस्य व्हिर्णयं द-विणाग्नेयो वाज्र्ष यज्ञो भवत्यग्ने रेतो व्हिर्णयं तस्माडिर्णयं दिवाणा तद्ग्रीध द्दात्यग्रिवाज्रष्य निद्ानेन यदाग्रीधस्तस्मात्तद्ग्रीध द्दाति ॥ द॥ अथ य रूप रेन्द्र ठ्कादशकपालः पुरोडाशो भवति । तस्य र्षभो दिन्तणा स हैन्द्रो यद्षभो यसु सौम्यश्चरुर्भवित तस्य बभुर्गीर्दिनाणा स िह सौम्यो यद्वभुस्तं ब्रह्मणे द्दाति ब्रह्मा क्षि यज्ञं दिन्तणतोऽभिगोपायित तस्मात्तं ब्रक्तणे द्दाति ॥१॥ अय य रूप वैश्व-देवश्चर्भवति । तस्य पृषनगौर्विषाा भूमा वाज्यतद्रूपाणां यत्पृषतो गोर्विशो वै विश्व देवा भूमा वै विद्रमात्पृषनगौदिन्गा त७ क्रोत्र द्दाति क्रोता क्रि भू-मा तस्मात्ता होत्रे द्दाति ॥१०॥ श्रय पेषा मेत्रावरुणी पयस्या भवति । तस्ये वशा दिन्णा सा कि मैत्रावरूणी यदशा यदि वशां न विन्देदिप यैव का चा-प्रवीता स्वात्सवा क्षेव वशाप्रवीता तामध्युभ्यां द्दाति प्राणोदानौ वाज्यधर्यू प्राणोदानौ मित्रावरुणौ तस्मात्तामध्युभ्यां ददाति ॥११॥ ऋष य एष बार्हस्प-त्यश्चर्भवति । तस्य शितिपृष्ठो गौर्दिलिणेषा वार्ऊर्धा बृहस्पतेर्दिक्तदेष उपरि-ष्टार्वम्णः पन्यास्तस्माहितिपृष्ठो बार्हस्पत्यस्य दिवाणा तं ब्रक्तणे ददाति बृक्-स्पतिवै देवानां ब्रक्षेष वाज्र्तस्य ब्रक्षा भवति तस्मात्तं ब्रक्षणे द्दाति स है-तेनापि विष्ठाव्राज्यवाध्वकामो यज्ञेत तद्सिमल्सर्वतोऽवाधं द्धाति स कावाद् व्व भवति ॥१५॥ ब्राव्हाणम् ॥३ [५.१.] ॥॥

स वै प्रयुताः क्विभिर्यतते । तद्यत्प्रयुताः क्विभिर्यतत्रस्तून्वाः रतत्सुषु-वाणो युङ्के तुरुरुनमृत्वो युक्ता वक्त्यृतून्वा प्रयुक्तान्नुचर्ति तस्मात्प्रयुताः